

<p>Desilo se to prije ta?no tri godine, 28. aprila 2012. Par dana prije toga, otac je svu svoju višegodišnju u te?evinu dao kako bi meni kupio auto kao poklon za najboljeg studenta u generaciji. Taman su se nekako završavala predavanja, i dok su se studenti borili da (ne) kupe kartu u javnom prijevozu, mene Allah po?asti (iskuša) sa autom od 10 hiljada! Koliko god se insan borio, trunci one neke uzdignutosti se zalijepe za srce.</p> <p>U startu sam namirisao iskušenje; skido e mi ratkape sa njega prvi dan, kaznu mu zaliđepi e drugi dan, tre?i dan ga odnese pauk, u petak me Allah sa?uvaod od musibeta, a onda dolazi ovaj gore spomenuti datum. Subota. Jedan moj dobar ahbab se ženio, putovali smo u oba pravca preko 350 km, ma lijep hal ?itav dan bio, sa moja tri ahbaba u autu. U povratku po?inje jedna velika lekcija i ibret meni i drugima.</p> <p>Oko 21 h, na samom ulazu u Sarajevo, u Vogo i, dok sam planirao da se uklju?im na put, osjetismo snažan udarac u zadnji dio mog auta: ?itav ti se život izlista za pola sekunde! Mora da je išao 100 km/h, strašan udarac je bio! Sre?a nikoga nije bilo na putu ispred nas, pa nije došlo do ve?e nesre?e! Samo primijetih sa prijateljem da je to bio neki crveni d ip, koji nas u toj silnoj brzini stru?no zaobi?e i nastavi svoj put dalje!</p> <p>Koji bezobrazluk, subhanallah! "Jesi dobro, jesi dobro? Elhamdulillah, elhamdulillah! (Iako je bol u vratu neizdrživ bio) Zovi policiju!" Pola sata pred ulaz u Sarajevo, dva ahbaba koji su nazad sjedili zatra i e da put nastave sa nekim drugim prijateljima, jer im je nagodnije tako bilo. Tako i bi. Sre?a da bi tako, jer je šteta bila totalna, Allah zna šta bi bilo sa njima da su ostali sa nama! To je prvi hajr u belaju bio! Drugi hajr je bio što se desilo u mom gradu, a ne 300 km dalje, pa sam odmah mogao da se organiziram oko pomo?i na svom terenu!</p> <p>Dok sam ?ekao policiju razmišljao sam o babi i njegovim uloženim parama u to auto koje sada razvaljeno stoji preda mnom;  alim njegov znoj i trud godinama ulagan, sada sve pretvoreno u prah, jer krivac je pobjegao, a no? bila da zapamtim broj tablica. A onda izustih, onako iz srca, re?enicu: "?uva Allah roba svog!", i to onda kada mi policajci rekoše da je njegova tablica ostala zali pljena za moj gepek! Allah je najve?i! Odmah mi se nada vratila. Saznao sam sutradan ko je ?ovjek, mjesecima ga preko suda gonio, naplatio svoj novac i rekao babi: "Babo, ovo je tvoje, hvala ti na svemu što si za mene u?inio, ali meni je Allah 'rekao' da ja kupim šta skromnije!" I kupim golfa dvojku. A nau?im brojne lekcije.
 Prvo, kada god se u tvom srcu pojavi nešto što ?e te udaljiti od Allaha i Njegove nagrade, znaj da ?e ti to Allah oduzeti, jer te voli! Ne vrijedi auto i uzdignutost me?u ljudima da izgubi ?ovjek Džennet!
 Drugo, kakav god da ti se belaj desi, znaj da je u tome puno više dobra nego što misli , samo treba  gledati o?ima srca, a ne o?ima materije!
 Tre?e, stvari u životu idu postepeno. Ne možeš odmah o?ekivati da bude  bogata , direktor, gigant i sl. Allah nebesa i zemlju stvorio u  est etapa da ljudi nau?i da za velike stvari treba proces i vrijeme. Omladina se danas grca u groznici brzih rezultata.
 ?etvrto, nema ljepšeg osje?aja na dunjaluku od osje?aja: "?uva Allaha roba svog!" Molim Allaha da ovo bude lekcija i meni i onima koji žele da pouku shvate.</p>